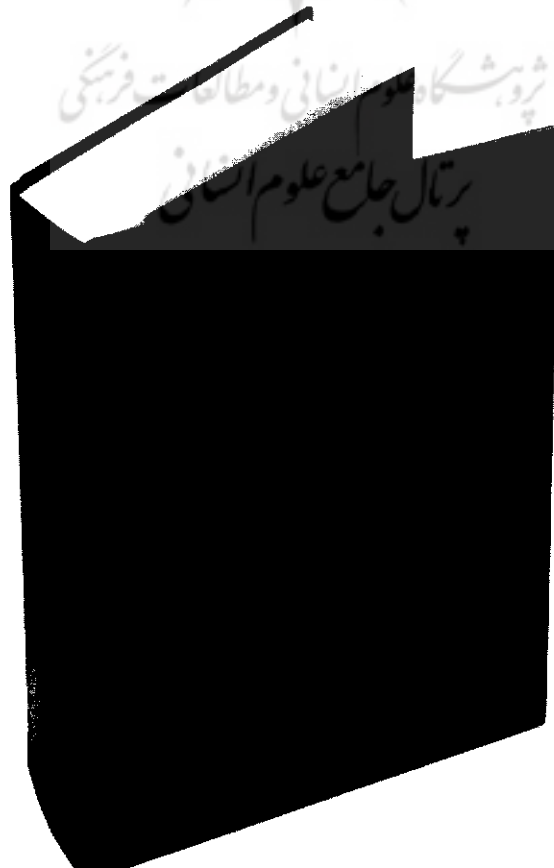

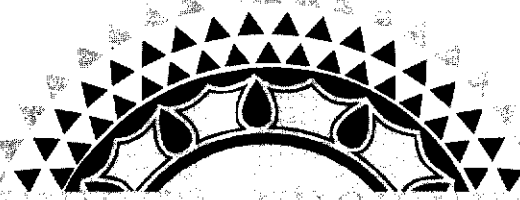
New Catholic ENCYCLOPEDIA

روزنه ای به مفاهیم ادیان در دایرة المعارف ها

دایرةالمعارف جدید کاتولیک

محمد جواد ادبی

آیین کاتولیک را آیینی جامع و فراگیر دانسته‌اند؛ چرا که این آیین در دوره‌ی تاریخی طولانی‌اش عناصر مذهبی گوناگونی را به خود جذب و آن‌ها را در خود تحلیل کرده است؛ از آیین دینی سرّ ملکوت، قوانین رم و ژرمنی، فلسفه‌ی افلاطون و ارسطو گرفته تا مفاهیم تکاملی جدید و بسیاری عوامل دیگر. ارزش الگویی کاتولیک‌ها از زبان متی به نیکی بیان شده است: "شما نور عالمید. شهری که بر کوهی بنا شود نتوان پنهان کرد چراغ را نمی‌افروزند تا آن را زیر پیمانه نهند بلکه تابر چراغان گذارند آن گاه به همه‌ی کسانی که در خانه باشند روشنایی می‌بخشد. همچنین بگنجد نور شما بر مردم بتابد تا اعمال نیکوی شما را دیده پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند." برای شناخت چنین آیینی یقیناً به دایرة‌المعارف جامع و گسترده نیاز است. طی سال‌های ۱۹۰۷ تا ۱۹۱۲ دایرة‌المعارف منتشر شد که نیازهای معرفتی بسیاری را در این مسیر برآورد. حدود شصت سال پس از چاپ اول آن دایرة‌المعارف دانشگاه کاتولیک ایالات متحده و شرکت کتاب مک‌گرو-هیل^۱ کلم در راه جدیدی نهادند و دایرة‌المعارف جدید کاتولیک^۲ را با گروه کوچکی از ویراستاران و محققان در چهارچوب جدیدی ارایه کردند. برای ویرایش جدید این دایرة‌المعارف حدود هفده هزار مندرج به قصد ارایه‌ی پژوهشی گسترده جامع و معتبر در باب آیین کاتولیک فراهم آمد که پس از شورای دوم واتیکان بر ارزش و اهمیت آن افزوده شد. به منظور ادامه‌ی راه این دایرة‌المعارف، مجلات تکمیلی در سال‌های ۱۹۷۲، ۱۹۷۸، ۱۹۸۸، ۱۹۹۵ افزوده گشتند و بسیاری از مقالات دایرة‌المعارف سال ۱۹۶۷ با هم ادغام شدند و دایرة‌المعارف در قالب اطلاعات بروز و افزایش هزار مندرج سرانجام در دوازده جلد در سال ۲۰۰۰ توسط گروه انتشاراتی گیل^۳ و با مشارکت دانشگاه کاتولیک ایالات متحده به ثمر نشست و نسخه‌ی جدید و کامل آن ارایه شد.

این دایرة‌المعارف کوشیده خود را منبجی قابل اعتماد در مطالعات دین‌پژوهانه خصوصاً درباره‌ی اعتقادات کاتولیک و شعائر دینی این مذهب و تاریخ کلیسا، معرفی کند و بکوشد این سخن رهبر فقید کاتولیک‌های جهان، یوحنا پولوس دوم را نمایان کند که: "تاریخ عرضه‌ی است برای مشاهده‌ی آن‌چه خدا برای بشر انجام داده است." ارایه‌ی دیدگاه‌های صاحب‌منصبان کلیسای کاتولیک جهان در قالبی صریح و بی‌پرده و بازمینی محققانه‌ی اموری که به زندگی روزانه‌ی یک مؤمن کاتولیک باز می‌گردد از جمله محورهای است که در همه‌ی مجلدات این اثر وجود دارد.

این دایرة‌المعارف کوشیده تنها خود را به محدوده‌ی کاتولیسیمز محدود نکند بلکه درباره‌ی نظریات دینی، تشکیلات کلیسایی، تاریخ مسیحیت در طول قرون متعادی، نهضت‌های اجتماعی، نهادها و پدیده‌های فرهنگی، شخصیت‌های تأثیرگذار و حتی سنت‌های تاریخی کلیسای شرقی و کلیسای پروتستان نکات حایز

توجه و اهمیتی را ارایه کند. پیش فرضی که در این اثر بدان توجه شده علاقه‌مندی خواننده در جهت دریافت اطلاعات کافی در باب کاتولیسیمز و سازمان کلیسای در امریکای شمالی است اما این پیش فرض مانع آن نشده که جستوجوی ریشه‌های مسیحیت در یهودیت قدیم، کلیسای قرون وسطی و ارتباط آن با جهان اسلام، گفت‌وگوی بین‌الادیانی و غیره مغفول بماند بلکه این امر مطمح نظر قرار گرفته که در یک گستره‌ی مربوط و مشخص اطلاعات دقیق آیین کاتولیک در کنار اطلاعات دین‌پژوهانه‌ی مرتبط دیگر، در تعاملی روش‌شناسانه عرضه شود.

در حوزه‌ی خاص آیین کاتولیک دایرة‌المعارف جدید کاتولیک تعلیم خاص کلیسا را برجسته می‌کند و آن‌ها را به منزله‌ی اصولی تعلیمی از جانب کلیسا ارایه می‌کند. نویسندگان مقالات موضوعات خود را در الیهات کاتولیک توسعه می‌دهند و گستره‌ی زمانی از آباء اولیه‌ی کلیسا تا الاهی‌دانان معاصر کلیسا را در پراخت نظریات دینی کاتولیکی مدنظر قرار می‌دهند. تکامل تدریجی عبادات کلیسایی آن هم با تأکید خاص بر تشریفات و آیین‌ها که به تغییرات مراسم نماز و نیایش و تجدید دوباره‌ی آن توسط شورای دوم واتیکان انجامید از نکات قابل توجه مقالات این دایرة‌المعارف است.

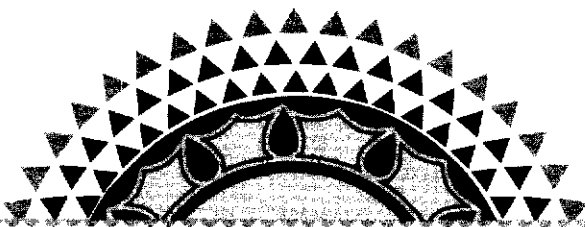
مقتضیات تاریخی شکل‌گیری کلیسا و نیروهای تاریخی دخیل در این پدیده از منظر زمینه‌های عمومی سیاسی و فرهنگی بخش قابل ملاحظه‌ای از مقالات را به خود اختصاص می‌دهند که در کنار ارایه‌ی برخی جزئیات حتی از فعالیت‌های مسیونرهای مذهبی و گروه‌های کوچک مسیحی در بیت‌المقدس و در ذیل مناخلی که به قرون وسطا، رنسانس، روشنگری و تأثیر مرزهای جغرافیایی در این پیامدها می‌پردازد آمده است. در برخی مقالات به بعضی مناطق خاص با تمایز میان مناطق اسقف نشین و صومعه‌ها و دیوها پرداخته شده که مسئله‌ی قیمت و سمت و نفوذ این مناطق را در تاریخ رهبانیت حل کرده است.

"NEC" کوشیده تاریخی فراگیر از کلیسا را در مقالات مربوط به نهضت‌های دینی مطمح نظر قرار دهد و ترسیم فرایند انتقال و حفظ و خراست میراث‌گران بهای قانون ملنی و دینی روم باستان را که به قول ویرزیل^۴ برای مردمان تحت حمایت قانون و در مسیر تلبیس نهادی در جهت صلح^۵ بوده، بر عهده بگیرد همچنین در مناخل "NCE" حقوق کشیشی و طرح توسعه شعایر عمومی، قانونی، دولتی و التزامات فردی در جهت اتحاد و ارجاع به منشور سراسری دینی ۱۹۸۳ و منشورهای دینی کلیسای شرقی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته که می‌توان از آن‌ها در مورد ارتباط دولت - کلیسا و قانون مدنی بهره گرفت.

بسیاری از مناخل طولانی "NCE" به علوم اجتماعی، انسان‌شناسی، اقتصاد، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی

پرداخته‌اند و در آن‌ها می‌توان درک رفتار و ساختار دینی کاتولیک را مورد بررسی قرار داد. در این مقالات احکام عمومی پاپ و نامه‌های اسقفی و کنفرانس‌های کشیشی مورد استفاده قرار گرفته‌اند و در کنار آن‌ها به فعالیت‌های سازمان یافته‌ی کلیسا در پیگیری عدالت صلح، حقوق بشر و رفاه عمومی در سطح جهان و حتی به افزایش نقش عوام و غیر روحانیان در فعالیت‌های کلیسا نیز توجه شده است. در باب فلسفه نیز از آن‌جا که سنت کاتولیک از سال‌های آغازین خود به ارتباط میان عقل و ایمان توجه داشته مقالات "NCE" با تأکید بر موقعیت‌های گوناگون الهیاتی هم به فلسفه‌ی قدیم و قرون وسطا و هم به فلسفه‌ی جدید عطف توجه داشته‌اند. توجه خاص مناخل به سنت اسکولاستیک خصوصاً سنت توماس آکویناس در تاریخ عقلائی کاتولیک موجب شده که توجه به محورهای اصلی فلسفه‌ی مسیحیت از این منظر برجسته شوند. در جنب این مباحث معین و مرتبط با سنت کاتولیک از زندگی نامه‌ها و شرح زندگی بیش از هزار تن از زنان و مردان، مسیحیان، قدیسان و گناهکاران که به نحوی با کلیسا مرتبط بوده‌اند سخن به میان آمده است. این شخصیت‌ها شامل شخصیت‌های عهد عتیق و عهد جدید آباء کلیسا، حاکمان و سلاطین مسیحی و غیر مسیحی، شخصیت‌های سیاسی و دولتی، بدعت‌گذاران و نام‌آوران ارتدکس، موافقان و مخالفان اصلاح دینی، پاپ‌ها، اسقف‌ها، مؤسسان و اعضای گروه‌های دینی و حتی مؤلفان و هنرمندان برجسته‌ی مسیحی کاتولیک می‌شوند.

در این میان قدیسانی که در آیین‌های عبادی کاتولیک از آنان سخن بیشتری به میان می‌آید یا شخصیت‌هایی که برای جهان انگلیسی زبان از اهمیت خاصی برخوردارند بیشتر مورد مناقه قرار گرفته‌اند. دایرة‌المعارف جدید آیین کاتولیک شامل سه هزار تصویر در قالب عکس، نقشه و جدول است. جدول این دایرة‌المعارف مربوط به کلیساهایی است که در آن قلمرو مذهبی تحت نفوذ اسقف‌ها از اهمیت بالایی برخوردار هستند. نقش جوامع مدرن، به علاوه فعالیت‌های دینی و هنری مسیحیان نیز در تصاویر قابل ارزیابی است. مقالات این دایرة‌المعارف نیز بر اساس حروف الفبا و روش کلمه به کلمه‌ی الفبایی تعیین شده‌اند که شامل القاب و اسامی شمارشی نیز می‌شوند. رئیس هیأت اجرایی را دکتر برارل^۶ مارتال^۷ برعهده داشته که در این امر دکتر گرگوری اف لاتاوه^۸ دکتر جانان وای تن^۹ و دکتر ریچارد ای مک کارون^{۱۰} او را همراهی کرده‌اند. رئیس دانشگاه کاتولیک ایالات متحده دکتر دیوید جی مک گوناگل^{۱۱} نیز آن‌ها را یاری رسانده است. در کنار هیئت اصلی و اجرایی کار، بیست تن از محققان متخصص در حوزه‌ی کاتولیک از دانشگاه‌های مختلف ایالات متحده هم نوشتن مناخل و مقالات را برعهده داشته‌اند. سروراستاری مناخل و مقالات نیز بر عهده‌ی توماس

کارمون^۹ و جوان کریتو^{۱۰} بودمست. این ذابره المعارف از نمایه‌ی کاملی نیز برخوردار است که به محققان و دین پژوهان در استفاد بهتر از ملاحظ یاری می‌رساند.

انتخاب پاپ‌ها (Popes Election):

هرگونه ملاحظه و دقت نظر درباره‌ی انتخاب پاپ بر آموزه‌ی کلیسا در خصوص سلسله و توالی منصب و نظام پاپی، تاریخ انتخاب‌های پاپ‌های مختلف و حاکمیت قوانین حاضر در باب چنین انتخاب‌هایی مبتنی است. کتولیک‌ها این آموزه‌ی اساسی را می‌پذیرند که پدر مقدس حاصی و پشتمین پتروس است. پدر مقدس توفیق دست یافتن به مقام سرسلسله^{۱۱} پتروس را با نظارت خویش به تثبیت رسانده است. اما روش انتخاب‌ها که موقعیت منتخبان و چگونگی نظارت پدر مقدس را در بر دارند تنها به واسطه‌ی مشیت و تفسیر الهی صورت نمی‌پذیرند بلکه مضامین قانون کلیسای به آن‌ها سمت و سو می‌بخشد. هر پاپ از آزادی کامل و صحیحی برخوردار است که نه تنها به اجرای قانون بازمی‌گردد بلکه بر نسخ و الغاء کلسن و پایین آوردن یا اصلاح و دگرگون سازی قانونی که راجع به انتخاب پاپ است تأثیر می‌گذارد. بنابراین نظام نامه‌ی قانونی که در این انتخاب مؤثر است قسمت نظارت و کنترل پاپ است. وی می‌تواند از میان آن‌ها برخی را انتخاب یا حتی جانشین خود را مستقیماً تعیین کند؛ چراکه مهم‌ترین وجه برای انتخاب از جانب پاپ ایمان قطعی و مبرهن شخص بعدی است و بقیه عوامل در جانشینی فرعی هستند.

راه‌هایی که منصب پاپی تیار به تعیین جدیدی دارد از طرق گوناگون صورت می‌پذیرد. مرگ قریب‌تری رایج‌ترین روش جانشینی است؛ از دست دادن مشاعر (مرگ مغزی) و استعفا نیز از ابزارهای قانونی به شمار می‌روند. اگر چه پاپ به واسطه قدرت برین و مشای خویش هیچ گاه معزول نمی‌شود.

تاریخ انتخاب پاپ

تا قرن چهارم روش انتخاب اسقف و دیگر مناطق اسقف نشین منک و مجزا بود و اسقفان همسایه روحانیان و کشیشان رومی و حتی مردم عادی روم می‌توانستند در انتخابات شرکت کنند اما از آن جا که نقش گوناگون طبقات رای دهنده تا حدی مبهم و نامشخص بود و این منصب اهمیت بی حد و حصری داشت به نظر رسید که برای رعایت بسیاری از امور، انتخاب به فرد یا گروه خاصی واگذار شود. نتیجتاً با ظهور امپراتوری رومی مسیحی در قرن چهارم نفوذ سلطنت به نحوی مستقیم در انتخابات پاپی تأثیر گذاشت. طی قرن چهارم تا یازدهم میلادی تأثیر و نفوذ قوانین دنیوی و گترای مادی بر انتخاب پاپ به اوج خود رسید که نه تنها در امپراتوری‌های رومی بلکه به دنبال آن‌ها در نظام

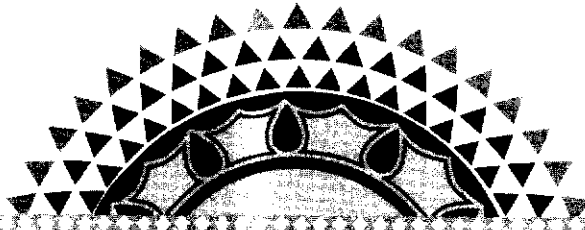
پادشاهی ایتالیایی نیز منجر به نظارت بر انتخاب اسقف اعظم^{۱۲} رومی گردید. این ملاحظه‌ی قانونی از نظر مساعد و اظهار رضایت از کاندیداهای انتخاب‌شده تا انتصاب عملی کاندیداهای همه و همه را در بر می‌گرفته آن هم با فشار بسیار زیاد بر انتخاب‌کنندگان برای تأمین نظر سلاطین حتی این دخالت تا مرز خلع پاپ یا تحمیل عقاید پادشاه به وی پیش می‌رفت. در کنار این امور تلاش بسیاری نیز برای جلوگیری از بحث و مشاجره درباره‌ی انتخاب این گونه پاپ‌ها می‌شد. در این میان دو پاپ با عنوان فلیکس چهارم (۵۲۶-۵۳۰) و بونیفیس دوم (۵۳۰-۵۳۲) توانستند اقدام اینجای چشمگیری داشته باشند و نامه‌های خویش را خود انتخاب کنند. حق انتخاب نام و عنوان پاپی از سوی فرد انتخاب‌شده اگر چه به نحو کلی از سوی رای دهندگان پذیرفته نشد به مرحله‌ی اجرا در آمد و تلاشی بود برای بی اثر کردن مهم ترین قالب انتخاب پاپی که عبارت بود از انتخاب عنوان از سوی پادشاه.

تاریخ انتخاب پاپی از قرن یازدهم تا قرن شانزدهم آن چنان که امروزه می‌دانیم به وسیله‌ی توسعه‌ی فدریجی مجمع کاردینال‌ها و جلسات محرمانه آن‌ها توسعه یافته است. اولین گام مؤثر در جهت تلاش برای اصلاح و تغییر انتخابات پاپی توسط پاپ نیکولا دوم در سیزده آوریل ۱۰۵۹ در شورای دوم صورت گرفت. فرمانی که او منتشر کرد این بود که از این تاریخ به بعد انتخابات پاپی به وسیله روحانیان والا مرتبه‌ی رومی، نظیر کاردینال‌ها، موقوف به تصدیق کشیشان و پذیرش و جایز دانستن آن از سوی غیر روحانیان و مردم عادی صورت خواهد گرفت. علاوه بر آن پادشاه از نتیجه‌ی انتخاب مطلع خواهد شد و به او این امکان داده می‌شود که بر این انتخاب صحه گذارد. البته این امر پر واضح است که اعطای حق در صحه گذاشتن به انتخاب پاپ از سوی پدر مقدس به پادشاه صورت گرفت. البته در صورت وجود شرایط مقتضی برای کنترل انتخابات در بیرون شهر رم، اقدامات لازم صورت می‌پذیرفت. در شورای انتخابی یعنی به سال ۱۱۷۹ پاپ الکساندر سوم در تشکیلات پاپی "discordia licet de vitanda" بیشتر به این امر تصریح کرد که همه‌ی کاردینال‌ها به صورت یکسان از شل و منزلت برخوردار هستند و برای اعتبار انتخابات به خصوص از رای آن‌ها نیاز است پس از گذشت زمانی این امر کاملاً آشکار شد که مجمع کاردینال‌ها^{۱۳} هر از چندگاهی آماده‌ی به تأخیر انداختن انتخاب پاپ هستند که در نتیجه آن دوران فترت^{۱۴} انتخاب پاپ در تناقض با کلیسا تأثیرات زیان آوری را به دنبال خویش خواهد آورد. برای ترمیم این وضعیت، "گریگوری دهم" به وسیله فتوای پاپی خود "ubi periculum" در سال ۱۲۷۴ سامان مجمع کاردینال‌ها را در انزوایی سخت به منظور محافظت بیشتر از فرآیند جانشینی سریع پاپ ایجاد نمود. این تعدیل و

اصلاح در سال ۱۵۲۶ توسط پاپ یوس چهارم با فتوای پاپی خود "In eligendis" نامه پیداکرد که در خصوص مقررات شیوه‌ی رای گیری در مجمع کاردینال‌ها بود. این شیوه‌ی انتخاب تا پایان قرن شانزدهم بدون تغییر و دست نخورده باقی‌ماند. جرح و تعدیل‌های مختلف و تدوین مقررات موجود توسط چند تن از پاپ‌های بعدی به دلیل موقعیت‌ها و لزوم شرایط جدید صورت پذیرفت. پاپ لئوی دهم در سال ۱۸۸۲ نظام نامه خود را با عنوان "prodecessores nostri" منتشر کرد که شامل دستورالعمل‌های چندی براساس فرآیند انتخابی بود. پروس دهم با حکم پاپی خود "commissem nobi" در بیست و نهمه ی ۱۹۰۴ به طور مؤثر بارمانده‌ی تأثیرات سکولار را زودتر در دست و پنج سپهر ۱۹۰۴ حکم خویش را با عنوان "sede apostolica vacante" نشان داد که خلاصه‌ی موبه‌ی بخش‌های قوانین و دستورالعمل‌های پیشین بود. قوانین جاری نیز که آگاه کننده انتخابات می‌باشد توسط وی ششم تثبیت گردید و ژان پل دوم آن را مورد بازبینی قرار داد.

تشریفات و روال انتخاب پاپ

زمینه‌سازی و تدارک برای شورای کاردینال‌ها وظیفه‌ی سرپرست و رئیس مجمع مقدس کاردینال‌هاست تا به اصلاح آنان برسد که در نگاه پتروس جلی گردیده و آنان برای انتخاب پاپ جدید باید گرد هم جمع شوند. این فرآیند مقید می‌گردد به فضیلت و متبعت روحانی کاردینال‌ها در پاسخ به این احضار که بی درنگ رهسپار مکان تعیین شده برای انتخابات گردند مگر این که آنان به واسطه‌ی مامی قانونی و موجه که توسط مجمع مقدس کاردینال‌ها تشخیص داده می‌شود گرفتار شده باشند پس از گذشت سرانجام هجده روز از هفتاد پاپه همه کاردینال‌ها در مجمع جمع می‌شوند و روند سباحت انتخاب پاپ را شروع می‌کند. اگر کاردینالی پس از تشکیل مجمع و قبل از انتخاب پاپ خود را برساند در مجمع پذیرفته می‌شود. در چنین وضعیتی کاردینال تازه وارد باید به سرعت خود را در روال پیشرفت مجمع تا آن زمان قرار دهد و کلمتی تأخیر خود را بجا نیاورد. تا سال ۱۷۷۲ کاردینال‌ها در مکانی با نام "Domus sanctae Marthae" که ساختمان جدیدی برای اسکان کاردینال‌ها بود اقامت می‌کردند اما در زمان پاپ پی‌اچ گریگوری دهم بر اساس اسامنامه‌ی "ubi periculum" و به دلیل کوتاه کردن زمان مجمع، دیگر در آن جا اقامت نمی‌کردند. کاردینال‌ها باید مجنوب مکان سنتی رای گیری می‌شدند که برای این مهم، نمازخانه‌ی "سیستین" در نظر گرفته‌شد. نمازخانه می‌باید توسط افراد معتمد و متخصص در زمینه‌ی توانایی‌های تکنیکی برای اطمینان از عدم وجود تجهیزات استراق سمع که می‌توانند مطالب را ضبط و به بیرون انتقال دهند مورد بازبینی و کنترل قرار گیرد. در زمان تعیین شده پس

از اجرای مراسم عشای ربانی و احترام به روح القدس توسط رئیس مجمع، کاردینال‌ها به استماع مواعظ عبرت آمیز در باب قداست انتخاب خویش گوش می‌سپارند و در همان روز مجمع را آغاز می‌کنند. پس از مراسم ابتدایی فشرده همی بیگانگان به بیرون راهنمایی می‌شوند و کاردینال‌ها قسم خویش را تکرار می‌کنند و همچنین کاردینال‌های جدید نیز قسم یاد می‌کنند که شامل تصدیق مسئولانه و پذیرش تحمل همهی قوانین و رهنمودهای مجمع‌اند. در این زمان مجمع از بیرون و درون بسته می‌شود و لایحه می‌یابد تا رأی کفایت مذاکرات چنان که باید و شاید داده‌شود. صبح‌گاه در تبعیت از قطعی بودن مجمع، همی کاردینال‌ها در نمازخانه‌ی تعیین شده گرد هم می‌آیند و مراسم عشای ربانی و پذیرایی از اجتماع به همراه قرائت سرود روحانی "creator spiritus Veni" انجام می‌پذیرد.

روش رأی گیری مخفیانه است و به وسیله‌ی برگه‌های کاغذی رأی گیری انجام می‌پذیرد. برای اعتبار انتخابات، نامزد مقام پاپی باید دوسوم آرا را به خود اختصاص دهد. اگر تعداد کاردینال‌ها به اندازه‌ی نباشد که بتوان آنها را به سه بخش تقسیم کرد آرا نیاز به اعتبار رأی دهنده‌ی خود دارند. رأی گیری با برگه‌های رأی، در سه مرحله انجام می‌پذیرد؛ گام‌های مقدماتی، افکندن برگه‌های رأی و سرانجام قرائت و شمردن آرا. در مرحله‌ی مقدماتی، دو یا سه برگه رأی در برابر هر کاردینال قرار داده می‌شود. سپس سه شمارش‌گر رأی از میان کاردینال‌ها از طریق قرعه کشی انتخاب می‌شوند. به همین نحو سه تن دیگر انتخاب می‌شوند تا آرای نادرست را تشخیص دهند و سه تن نیز برای بازیابی نتایج انتخابات تعیین می‌شوند. پس از قرعه کشی‌ها و انتخاب‌های رسمی کاندیدانه، نام نامزد مورد علاقه‌ی خویش را بر روی برگه‌های رأی می‌نگارند. آن‌ها شکل کلمات و خطوط را هم به نحوی انتخاب می‌کنند که منبع شناخته شدن رأی دهنده باشد. آن‌ها تنها یک نام را روی برگه‌های رأی می‌نویسند و زمانی که نوشتن اسم به پایان رسید آرای خویش را به نحو طولی تا می‌زنند. در مرحله افکندن آرا هر کاردینال برای رعایت حق تقدم به نوبت خودش پیش می‌آید و در حالی که رأی تا شده را بین اولین و دومین انگشت دست راستش نگاه داشته، برای نیایش کوتاه زانو می‌زند و با صدای بلند و واضح گواهی می‌دهد که هم چون خداوندگار خویش مسیح، کسی را به جانشینی انتخاب می‌کند که مشیت الهی رقم زده‌است. سپس وی رأی خود را بر برگه‌های خاصی قرار می‌دهد و با آن به پیاله می‌اندازد. او در برابر هیئت منتخبه سر فرود می‌آورد و به جایگاه خود باز می‌گردد. پس از آن که همی آرا افکنده می‌شوند سخنگوی اول پیاله را می‌پوشاند و آن را چند دقیقه‌ای تکان می‌دهد تا آرا کاملاً مخلوط شوند. اگر تعداد آرا با تعداد کاردینال‌ها مطابقت داشته فرایند انتخاب ادامه می‌یابد

و اگر این چنین نبود آرا سوزانده می‌شوند و کار از سر گرفته می‌شود. وقتی شمارش آرا به پایان رسید هر سه تن از سخنگویان، آرا را به طور کامل می‌خوانند و یکی از آن‌ها با صدای بلند نامی را که بر هر رأی نگاشته شده بیان می‌دارد. همه کاردینال‌ها می‌توانند این مرحله را به خاطر بسپارند. یکی از سخنگویان آرا را پشت سرهم قرار می‌دهد و آن را در پیاله‌ی خالی یا روی میز طرف مقابل قرار می‌دهد. اگر دوسوم آرا به نفع کاندیدای خاصی مانده شده باشد انتخاب پاپ از اعتبار قانونی برخوردار می‌شود. در این مرحله البته تشخیص این امر با سه نفر کاردینالی است که برای بازبینی آرا در نظر گرفته شده‌اند. چه پاپ انتخاب شده باشد و چه انتخاب نشده باشد آرا سوزانده می‌شوند. اگر پاپ انتخاب نشده باشد بلافاصله رأی گیری دوباره صورت می‌گیرد و مثل دفعه‌ی اول پس از قرائت آرا، آن‌ها سوزانده می‌شوند. در صورت عدم انتخاب پاپ در مراحل فوق، صبح‌گاه و عصرگاه در هر نوبت دو جلسه تشکیل می‌شود تا سرانجام پاپ انتخاب شود. وقتی که انتخاب به صورت قانونی انجام پذیرفت رئیس کاردینال‌ها به نام همی مجمع از پاپ سؤال می‌کند که آیا وی این مسئولیت را می‌پذیرد؟ زمانی که او جواب مثبت خود را اظهار کرد چنان که باید و شاید به تمامه از اختیارات و صلاحیت قانونی برای انجمنی همه کلیساها برخوردار خواهد شد. پیش از این مراسم بود که در این مرحله ارشد کاردینال‌ها می‌بایست پاپ جدید را با تاج پاپی سه گانه بر تخت بنشانند اما این رسم هر زمان پاپ زان پل اول در ۱۹۷۸، تشریفات پر ابهت و خشک معرفی پاپ دانسته و به کناری نهاده شد.

قوانین کنونی انتخاب پاپ

ساز و کار قانونی انتخاب پاپ در اوایل اکتبر ۱۹۷۵ توسط پاپ پل ششم، با عنوان "Apostolica Sedis Acta" اصلاح شد. تغییرات چشم‌گیری را در خصوص قوانین انتخابات پاپی ایجاد نمود که بسیاری از عناصر سنتی پیشین را حفظ می‌کرد.

وی در پنجم مارس ۱۹۷۳ و بیست و چهارم مارس همان سال طرح خویش را این گونه اعلام نمود که از این‌خاص ذی‌نفع و علاقه‌مند برای انتخاب کاردینال برتر شریقی جهان بهره گرفته شد. و این اشخاص به عنوان عضوی از شورای دیرینه‌ی عمومی مجمع اسقفی در نظر گرفته شوند تا بتوانند در انتخابات پاپی هم شرکت کنند. آن شرطی که برای این اشخاص در نظر گرفته نشده بود لزوم کاردینال بودن این افراد بود. نتایج این رایزنی قطعی و نهایی نشد و از این رو دوباره تنها کسانی اجازه‌ی شرکت در انتخابات را یافتند که از مقام کاردینالی برخوردار بودند. تعداد شرکت‌کنندگان اکنون به حد صد و بیست نفر رسیده است در حالی که پیشتر، این تعداد هفتاد نفر بودند و هر کاردینال می‌توانست دو یا سه نفر مشاور و

همکار را با خود به مجمع بیاورد. در حال حاضر این امر در موارد استثنایی امکان پذیر است و به همین دلیل از تعداد شرکت‌کنندگان در انتخابات پاپی کاسته شده است. در این میان تنها کاردینال‌هایی می‌توانند در انتخابات شرکت کنند که سن آن‌ها کمتر از هشتاد باشد تا بتوانند شرایط مطلوب انتخاب را فراهم آورند. برای مجمع، نیاز به تأیید یا تصدیق خاصی نیست اما مکانی معین و قابل اعتماد و روش عزلت و کناره‌گیری مخفیانه که موجب انتخاب پاپ مقدس و برین می‌شود مطمح نظر قرار می‌گیرد. این احتیاط‌ها نیز همانند قواعد و هنجارهای دیگر برای دو هدف انجام می‌شوند: اول برای اطمینان از آزادی انتخاب و دوم برای ایجاد زمین‌هایی برای سرعت بخشیدن به این فرایند.

اگر پاپ انتخاب شده اسقف باشد بلافاصله به مقام اسقفی دوم و رئیس مجمع اسقفی برگزیده می‌شود. و دارای حق تصرف در همی کلیساها به همراه اعمال قدرت برتر بر آن‌ها می‌شود. اگر شخص انتخاب شده اسقف نباشد بی درنگ به مقام اسقفی انتصاب می‌یابد. این تغییر موقعیت در شورای دوم و تریکن مورد توجه قرار گرفت تا اتحاد نظری - عملی میان قدرت انتظام امور و قدرت اعمال ولایت به وجود آید. اگر پس از سه روز تلاش کاردینال‌ها اسقف یا شخص برتری به عنوان پاپ انتخاب نشود یک روز به کاردینال‌ها فرصت استراحت و مشوره داده می‌شود و خود سیاهی که ناشی از سوزاندن آرای متفرق کاردینال‌هاست به آسمان فرستاده می‌شود. انتخاب کنندگان آزادند که در این روز دوباره شرایط انتخاب نتیجه بخش خود یا یکدیگر مذاکره داشته باشند و به دعا و نیایش بپردازند. پس از آن کاردینال‌ها باید دوباره کناره‌ی قرار گیرند و بر سر انتخاب پاپ توافق کنند تا سرانجام دود سپید انتخاب بهینه به آسمان رود و رئیس مجمع لذا در حد که امروز پاپ داریم اما اگر این گونه نشد و پس از یک روز استراحت و مشورت باز هم پاپ انتخاب نشد پاپ عام دعا در همی شهرها پهن می‌شود تا همی متدینان کاتولیک به سوی آسمان دست به دعا بپردازند که جانشین پاپس جزوی سرانجام انتخاب شود.

پی نوشت:

- 1 . Mc Craw Hill.
- 2 . New Catholic Encyclopedia.
3. Gale.
4. Bernard L. marthater.
5. Gregory F. lanare.
- 6 . Jonatan E.mccarron.
7. David J.mcGonagle.
- 8 . Tomas Carson.
- 9 Joan Kritio.
10. primacy.
- 11 . Pontiff.
- 12 . Conclave.
- 13 . College of cardinals.
14. interregnum.